

Това е зайчето Роузи.
Тя се притеснява и се страхува от много неща.

Докаато вървяха покрай езерото, семейство Зайкови срещна старата госпожа Робинсън.

– Добро утро! – каза тя с усмивка. Всички ѝ се усмигнаха освен Роузи, която беше забрала поглед в земята.

– За много неща ли се тревожиш, Роузи? – попита госпожа Робинсън. Роузи кимна.

– Да – рече тя тихо.

– Тогава знам точното място за теб! Училището по самоувереност на мис Моли. На две крачки е. Внукът ми ходи там и много му хареса.

Роузи не обича да играе навън.

И да ходи на нови места.

И да опитва нови занимания.

И *никак* не обича да върви през гората.

Толкова е
тъмно и
страшно!

Не бой се, Роузи.
Можем да вървим
покрай езерото.